

HAYATI ANLAMAYA ÇALIŞAN
FRANSIZ FİLOZOF

GENEL BİLGİ

20. yüzyılın ünlü yazarlarından birisi olan **Albert Camus** varoluşçuluk ile ilgilenmiştir ve absürdizm akımının öncülerinden biri olarak tanınır; fakat Camus kendini herhangi bir akımın filozofu olarak görmediğinden, kendini bir "varoluşçu" ya da "absürdist" olarak tanımlamaz. 1957'de Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanarak, Rudyard Kipling'den sonra bu ödülü kazanan en genç yazar olmuştur. Ödülü aldıktan 3 yıl sonra bir trafik kazasında öldü.

HAYATI

Albert Camus, 1913'te o zamanlar bir Fransız sömürgesi olan Cezayir'de doğdu, yoksul bir aileden gelen Camus daha 2 yaşında bile değilken 1.Dünya Savaşı'nda babasını I. Marne Muharebesi'nde kaybediyor. Annesi geçim sağlamak için Albert ve abisi Lucien'i alarak Cezayir'in başkentine gidiyor, orada anneannesi ve dedesi ile birlikte yaşıyorlar.

1918'de ilk okula başlayıp Louis Germain'in yardımı ile Cezayir Lisesine bursluluk alıyor. 1923'te liseye başlıyor -bu zamanlar Camus düşünsel bir aydınlanma yaşıyor ve sporlara olan ilgisi artıyor-.

1930'da Cezayir Üniversitesinde felsefe bölümünü okurken Tüberküloza (Vereme) yakalanıyor, bu onun hem okula hem de spora ara vermesine neden oluyor. Fazla sağlıklı olmayan evden ayrılmak için Camus önce amcasının yanında sonra da kendi başına yaşamaya karar veriyor. Bundan sonra çeşitli işlerde çalışmaya başlayan Camus, felsefe eğitimini ancak 1936'da tamamlayabildi.

Üniversite hayatında onu en fazla etkileyen hocası, Jean Grenier'idi. Camus'un edebi ve filozofi fikirlerini geliştirmenin yanı sıra onun futbola olan ilgisini de taşıyordu.

1936'da Yunan ve Hristiyan görüşleri arasındaki ilişkiyi Platon ve Agustinus'un filozofik yazıları ile açıklayan tezi ile *diplôme d'études supérieures*. (Fransa ve Fransızca konuşan ülkelerde üniversiteyi bitirdikten sonra lisans ile doktora arasında olan belge.)

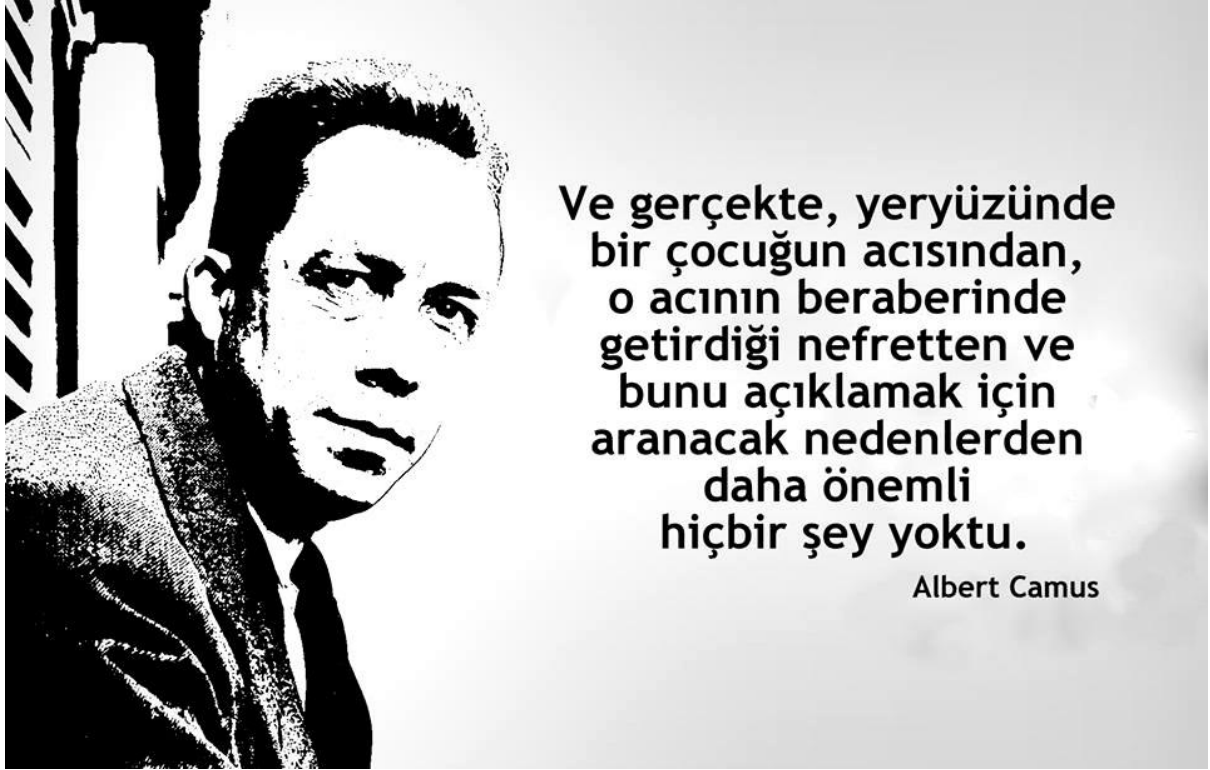

CAMUS'A GÖRE ABSÜRDİZM

Camus'un felsefeye en büyük katkısı, insanların ne berraklık ne de anlam sunan dünyada bunları aramalarının sonucu olarak oluşan "absürt" fikridir.

Ona göre biz insanların bu hayatta bir amaç, gerçek ve neden araması absürt bir dünyada yaşadığımızı gösterir. Camus "dünyanın insana ve özlemlerine karşı kayıtsız oluşunu; mutlu olmak isteyen, mutluluk isteğini yüreğinin derinlerinde hisseden insanın dünyanın akıldışı sessizliğiyle çarpışması." durumunu saçmalık olarak değerlendirmiştir.

İnsanlar bu anlaşılmaz dünyada bir neden aramaya çalışır, bulamayınca hüsrana uğrar ve kendini bu umutsuz eziyette bitik hisseder. Camus'a göre "Kişi içinde bulunduğu durumu bilmediği sürece hiçbir şey trajik değildir."

Camus'a göre felsefede önemli olan tek bir problem var o da intihardır. Hayatın yaşamaya değer olup olmayışı Albert'a göre felsefenin temel sorusudur. Diğer soruların hepsi ikincildir.

Camus'a göre intihar "Hayatın sana fazla geldiğini ve anlamadığını itiraf etmektir. Daha gündelik bir dil ile tabir edersek 'çaba harcamaya değmez' olduğunu kabul etmektir". Kışın en soğuk zamanında, ben nihayet içimde yenemediğim bir yaz olduğunu öğrendim, der Camus, biliyor ki her ademoğlunun içinde de bu güç var. Yani yaşama gücü intihardan üstündür.

Bu dünyadaki acıları insan baş kaldırmalı ve hor görmelidir ama asla varlığını yok saymamalıdır

Camus'un bu görüşlerinin anlamının en iyi yolu Sisifos (Sisyphos) örneğidir.

Yunan Mitolojisinde Sisyphos, Thanatous'u (Ölümü) zincirlemesi ve Zeus'un sırlarını – özellikle Zeus'un nehir tanrısı Asopus'un kızı Aegina'ya yaptığı kötülüklerin sırrını yayması yüzünden cezalandırılıyor. Cezası, büyük bir kayayı dik bir tepenin doruğuna yuvarlamaya mahkûm edilmiştir. Sisifos tam tepenin doruğuna ulaştığında kaya her zaman elinden kaçmakta ve Sisifos her şeye yeniden başlamak zorunda kalmaktadır.

Camus'a göre Sisifos durumunun farkında ve amacının ne olduğunu biliyor ama Sisifos bu durumun değişmesini ummuyor, kendini bu durumdan kurtarması için bir tanrı üretmiyor, kendi yaşamını almaya çalışmıyor da. O bu durumdan mutluluk duyuyor, mutluluk duyarak da baş kaldırıyor

"Her adım onu başarıya olan umut ile dolduruyorsa onun cezası nerededir?"

"O taşın her bir atomu, dağın her bir mineralli çıkıntısı kendi içinde bir dünya oluşturur. Tepeye doğru olan yolculuk insanın yüreğini şevkle doldurur. Sisifos'un mutlu olduğu düşünülmelidir."

Mutluluk,
bizi zorlayan kadere karşı
kazanılan zaferlerin
en büyüğüdür.

Albert Camus